

Terim Çalışmalarına Katkılar -amek (-emek) Eki

PROF. DR. HAMZA ZÜLFİKAR

Türkçenin sadeleşmesi, özüne dönmesi, yabancı kelimelerden arındırılması bir yüzyıldan daha fazla bir zamanı içine alır. Bu dönemin 1932 yılında başlatılan sürecinde, kelime ve terim boyutunda yüzlerce yeni kelime ve terim türetilmiştir. Türk Dil Kurumu çatısı altında türetilenlerin bir bölümü benimsenmemiş, bir bölümü de yapıca ve anlamca sakıncalı bulunmuştur. Bu durum biraz da Türkçenin özelliklerini gereği gibi bilmemekten kaynaklanmıştır. Ayrıca dil malzemesi ortak özelliklerine göre sınıflandırılmamış, Türkçenin ekleri bir araya getirilip işlevlerine göre tasnif edilememiştir. Kök ve ek birleştirmelerinde veya kelime birleştirmelerinde Türkçenin kurallarına uyulmamıştır. Bugün bile eldeki mevcut kaynaklara baktığımızda bir ek için bilgilerin bildirdikleri işlev ve görevler farklıdır. Kısaca bütün bu olumsuzluklara karşı türetilen kelime ve terimlerde ulaşılan düzey küçümsenemeyecek bir noktaya gelmiştir.

419

Uzun zamandan beri *Türk Dili* dergisinde özellikle terim türetirken ne gibi yollar izlenmesi gerektiği, yapıca ve anlamca doğru türetmelerin nasıl yapılacağı üzerinde durdum. Türk Dil Kurumu yayınları içinde 1991 (ikinci baskı 2012) yılında çıkmış olan *Terim Sorunları ve Terim Yapma Yolları* adlı kitabımın da bu alanda belli bir ihtiyacı karşıladığı kanaatindeyim. Ayrıca *Türk Dili* dergisinde birçok eki birer makale konusu yaptım. *-ma (-me)*; *-it (-it, -ut, -üt)*; *-im (-im, -um, -üm)* gibi ekler bunlardan birkaçıdır. Eklerin kelimeye kattığı anlam inceliklerini araştırdım. Amacım bu eklerle ilgili kaynaklardaki örnekleri bulup çıkarmak, yabancı bir terime Türkçe bir karşılık aranırken kullanıcıya hazır malzeme sağlamak, bazı ekleri “İşlek ekler değildir” diye bir kenara atmamaktı.

Bugün de üzerinde pek durulmamış, dil bilgisi kitaplarında birkaç örneği bulunan ve işlek olmayan eklerden sayılan *-amak (-emek)* ekiyle yapılmış kelimeleri ele aldım. Toplanan örnekleriyle *-amak (-emek)*, terim türetmeye, yabancı bir terimi Türkçe olarak karşılamaya elverişli bir ektir.

Bilindiği gibi kelime ve terim türetirken mevcudu iki yüzü bulan eklerin pek azını kullanmışız. *-amak (-emek)* eki de bunlardan biridir. İşlek olmayan eklerin örneklerini aramak, bunların işlevini tespit etmek yoluna gidilmemiştir. İşlek olmayan ekler için dil bilgisi kitaplarında birkaç örnek verilerek geçilmiştir. Dilcilere düşen görev ise işlek olmayan eklerin örneklerini tespit etmek, anlam inceliklerini, işlevlerini açığa çıkarmak ve o ekleri yabancı bir terimi karşılama da kullanılır duruma getirmektir.

Yazının başlığını önce *Terim Çalışmalarında Aşamalar* diye düşünmüş ve bu addan hareket ederek *aşama* (merhale) örneğindeki *-ama (-eme)* eki üzerine durmayı, buradan *-amak (-emek)* ekiyle olan yakınlığını ele almayı planlamıştım. Yaptığım taramalarda, halk ağzında *-ama (-eme)* ekli örneğe rastlamadım. Yazı dilinde yaşayan *-ama (-eme)* ekininse sorunlu olduğunu ve bu ekle *aşama* dışında başka bir örneğin türetilmediğini gördüm. Böylece *-amak (-emek)* ekiyle *aşama* kelimesinin bağlantısını kuramadım. Daha sonra başlığı yukarıda görüldüğü gibi değiştirerek *-amak (-emek)* ekine ağırlık verdim.

420

Aşama'yı 1935 yılında Türk Dil Kurumunca yayımlanan *Türkçeden Osmanlıcaya Cep Kılavuzu* adlı kitapçıkta buluyoruz. Bu tarihten önceki yazılarda *merhale* kelimesi yer alır, romanlarda, hikâyelerde, makalelerde *aşama* geçmez. *Türkçeden Osmanlıcaya Cep Kılavuzu*'nda *aşama* terimi *mertebe*, *paye* karşılığı olarak verilmiş. Bu yayından bir yıl önce eski eserlerden yapılan derlemelere dayanan ve Türk Dil Kurumunca yayımlanmış olan *Osmanlıcadan Türkçeye Söz Karşılıkları Tarama Dergisi* adlı kitapta *aşama* kelimesi *mertebe* için karşılık olarak verilmiş. Bugün Türkçede daha çok *merhale* karşılığı kullanılmaktadır. "Merhale için de *aşama* karşılığı verilmiş mi?" diye baktığımızda *merhale* karşısında *konak* kelimesini bulmaktayız. Bu durum, Şemsettin Sami'nin *Kamus-i Türkî* adlı eserinde olduğu gibi o yılların sözlüklerinde Arapçadaki anlama bağlı kalınmasından kaynaklanmaktadır. Bu sözlüklerde *merhale*, "konak, ulaşılabilecek menzil, bir günlük yol" anlamlarında geçer.

Osmanlıcadan Türkçeye Söz Karşılıkları Tarama Dergisi'nde *mertebe* kelimesine *aşama* yanında bir de *aşam* karşılığı gösterilmiş. Anlaşılan *aşam* tutmamış, kullanıcılar *aşama'yı* tercih etmiş.

Burada üzerinde durulması gereken nokta fiil kökü *aşamak* mı *aşmak* mı? Fiil kökünü *aş-* (*aşmak*) diye kabul edersek *aş-ama* yapısı daha isabetli bir seçimdir. *Aşamak* biçiminde bir fiil *Türkçe Sözlük*'te yer almamıştır. Bu demektir ki *aşama* terimi *-ama* ekiyle kurulmuş bir şekildir ve kökü *aşmak*'tır.

Faruk Kadri Timurtaş, *Yeni Kelimeler Sözlüğü* adlı eserinde *aşama* kelimesini yapı bakımından hatalı ve uydurma bir kelime olarak nitelemektedir. Bununla birlikte *aşama* bugün kullanım sıklığı olan bir kelimedir.

Cumhuriyet'ten sonra ilk yayınlardan Ahmet Cevat Emre'nin Türk Dil Kurumunca yayımlanmış olan *Türk Dilbilgisi* (1945) adlı eserinde *-ama* (*-eme*) diye bir ek ele alınmamıştır. Aşağıda eserleri verilen Muharrem Ergin, Tahir Nejat Gencan, Tahsin Banguoğlu, Vecihe Hatipoğlu da *-ama* (*-eme*) biçiminde bir ekten söz etmemişlerdir.

Aşama sözü, *merhale*, *mertebe* kelimelerinden hangisinin karşılığıdır? İlk kaynaklardan biri olan *Osmanlıcadan Türkçeye Söz Karşılıkları Tarama Dergisi* adlı esere baktığımızda *aşama*, “mertebe” karşılığı olarak gösterilmiştir. *Türkçe Sözlük*'te (2010) ise *mertebe* “1. Aşma, derece, rütbe. 2. Evre safha” diye tanımlanmış. *Türkçe Sözlük*'te *merhale* ise “1. Derece, basamak, aşama, evre 2. esk. Varılması istenen noktaya kadar aşılması gereken yerlerin her biri, konak, menzil 3. esk. Bir yolcunun sekiz saatte gidebileceği mesafe” biçiminde verilmiş.

Burada sözlükçülük açısından bir noktayı belirtmeden geçmeyelim. *Mertebe*, *merhale* örneklerinde olduğu gibi bir kelimenin sözlükte birden çok anlama geldiği durumlarda her biri için örnek cümle bulmak zorundayız. Aksi hâlde *merhale*, *mertebe* örneklerinde olduğu gibi bunların Türkçedeki karşılıklarının hangisi olduğunda karar veremeyiz. *Aşama*, bunlardan birinin karşılığı olmalı.

Aşama kelimesi üzerinde yeterince durduktan sonra *-amek* (*-emek*) ekini ele alalım.

Yıl 1945. Ahmet Cevat Emre *Türk Dilbilgisi* (TDK) adlı eserinde başka bir eki üzerinde dururken *-amek* (*-emek*) ekinin iki örneğini ele alıyor:

“Fiilden -mek Yapılı İsimler” başlığı altında *çakmak*, *tokmak*, *kaymak* gibi isimleri sıralarken örnekler arasında *basamak* ve *tutamak* kelimelerine de yer veriyor. Bunun için “Morfemin -emek şekli de vardır.” diye bir bilgi ekliyor. Bununla *-mak* (*-mek*) ile *-amak* (*-emek*) arasında bir ilgi kuruyor. Oysa *-amak* (*-emek*) ekini, ayrı bir ek olarak alması ve aradaki *-a* (*-e*) ekini değerlendirmesi gerekirdi.

Türkiye Türkçesi üzerine yazılmış öteki dil bilgisi kitaplarına bu açıdan bakalım.

Yıl 1958. Muharrem Ergin tarafından yayımlanan *Türk Dil Bilgisi* adlı eserde “Fiilden isim yapan ekler” ana başlığı altında şu kısa bilgi yer

almaktadır:

“-amak, -emek işlek olmayan eklerden biridir. Kaç-amak, tut-amak, bas-amak kelimelerinde bu ek vardır.”

M. Ergin’in örnekleri arasında *-emek* ekini almış örnek bulunmamaktadır.

Yıl 1966. Türk Dil Kurumu yayınları içinde çıkan Tahir Nejat Gencan’ın *Dilbilgisi* adlı kitabında verilen kısa bilgi şöyledir:

“-amak’la Türemiş Adlar

Basamak, kaçamak, tutamak

Bu anlayış, bu güzel davranış... Bütün bir millet için ne asil bir *tutamak*’tır. Bedii Faik

Örnekler çok değildir. Ekler köklerle kaynaşmış, kalıplaşmış ve işlek olmamıştır.” demektedir.

Söz konusu eserin 1971 yılında yapılan ikinci baskısında da aynı bilgi yer almakta, ilave bir açıklama yapılmamaktadır.

T. N. Gencan da *-emek*’li örnek vermemiş.

Tahsin Banguoğlu’nun aşağıda adı geçen eserinde *-emek*’li örnekleri bulmaktayız.

422

Yıl 1974. Tahsin Banguoğlu’nun *Türkçenin Grameri* adlı eserine bakalım. “Fiilden Üreme İsimler” ana başlığı altında (Eserin 2010 baskısı 234. s.) şu bilgi verilmektedir:

“-emek Adları

Bunun da bir berkitme fiilinden bir adfiilinin kaynaşmış eklerinden geldiği farz edilebilir (*tık-a-mak* > *tık-amak*). Bu da oldukça verimli olmuş, türlü örnekler bırakmıştır. Mekân ve aygıt adları ve yalın adlar, fakat adfiiller değil.

Basamak, sekemek, tutamak, aşamak, gezemek, geçemek, oturamak, güdemek, duramak, kuramak, koşamak, kaçamak gibi. Bu ek aygıt adları yapmada işe yarayabilir.”

T. Banguoğlu burada ad fiil ile *mastar*’ı (infinitif) kastediyor.

Yukarıda verilen ve birer ad olan *basamak, kaçamak* ve *tutamak* dışında öteki örneklerin hangi kaynaktan alındığı belirtilmemiş. Bunlardan *güdemek* kelimesi *Türkçe Sözlük*’te yoktur. *Derleme Sözlüğü*’nde bir ad olarak “Okurken satırları izlemekte kullanılan araç” anlamında verilmiş (-Af., -Isp, -Ant). Aynı örnek daha geniş bir anlamda V. Hatiboğlu’nun örnekleri arasında da geçmektedir. V. Hatiboğlu da kelimenin hangi kaynaktan alındığını belirtmemiştir.

Yıl 1974. Vecihe Hatiboğlu'nun Türk Dil Kurumu yayınları içinde yayımlanan *Türkçenin Ekleri* adlı eserinde *-amak (-emek)* ekiyle ilgili şu bilgi bulunmaktadır:

Eylem kökünden ad kuran birleşik bir ektir. Ekin birinci parçası, eylem kök veya gövdesine gelen *-a /-e* ekidir (bkz. *-a /-e*, IV. 1. ve IV. 5, s. 17, 19).

İkinci parçası ise genellikle eylemlik, bazen de ad yapan *-mak / -mek* ekidir:

basamak (*bas-a-mak*) yukarı çıkmak veya aşağıya inmek için basılan üst üste sıralanmış tümseklerin her biri.

güdemek (*güt-e-mek*) okurken satırları izlemekte kullanılan gereç; eskiden mahalle mekteplerinde kullanılan bir tür değnek.

kaçamak (*kaç-a-mak*) sezdirilmeden yapılan gözlerden kaçırılan iş; kolay hazırlanan mısır unundan yapılmış yemek.

tutamak (*tut-a-mak*) tutulan kulp, sap; delil ipucu."

Yıl 1991. Türk Dil Kurumu Yayınları arasında çıkan *Terim Sorunları ve Terim Yapma Yolları* adlı kitabımda, örnekler vererek bu ek üzerinde ben de durdum. Bu ekten bir bilişim (enformatik) terimi olarak 'rakam' karşılığı *sayamak* teriminin türetildiğini, aynı bilim dalında on altılı *sayamak*, anlamlı *sayamak* diye terimlerin geçtiğini belirttim.

Yıl 1993. *-amak (-emek)* eki üzerinde duran araştırmacılardan Gürer Gülsevin ve Selma Gülsevin *Türkçede Yapım Ekleri ve Kullanılışları I Fiilden İsim Yapan Ekler* (Malatya 1993) adlı çalışmalarında konu ile ilgili şu bilgileri vermektedir:

"İşlek olmayan bir ektir.

A. Geçişsiz tek hecelilerde isim.

bas-amak: Merdiven ayağı.

kaç-amak: 1. Kaçak gibi davranma. 2. İşe gitmeyiş. 3. Bahane, vesile, özür. 4. Kaçacak yer. 5. Otlaklarda hayvan sığınağı olan küçük ağıl. 6. Çobanların yaptıkları, haşlanmış mısır unundan bir tür yemek.

B. Geçişli tek hecelilerde isim.

Tu-tamak: 1. Tutulan yol, meslek, hâl ve tavırda düzenlilik. 2. Tutacak kulp, sap.

-amak Ekinin Sonucu.

1. *-amak* eki dönüşlü, edilgen, ettirgen ve işteş çatı üzerinde

kullanılmamıştır.

2. -amak eki sadece geçişli ve geçişsiz fiillerin tek heceli olanları üzerinde kullanılmıştır. Bu örnekler de sadece isim yapmıştır." (15. s.)

Yıl 2007. Zeynep Korkmaz'ın Türk Dil Kurumu tarafından yayımlanan *Türkiye Türkçesi Grameri Şekil Bilgisi* adlı eserinde ek *-amak (-a-mak)* biçiminde verilmiş, bunun birleşik bir ek olduğu, "yer, yöre, mekân" kavramı kattığı belirtilmiştir. Verilen örnekler ise şunlardır: *aşamak, basamak, kaçamak, tutamak, geçemek, gezemek, oturamak.*

Derlemelerle elde ettiğimiz örnekler

Kaynaklarda verilen örnekler sayılıdır. Bunun için daha geniş bir tarama yapma ihtiyacı doğmuştur. Derlediğimiz örnekleri iki grupta toplayabiliriz. Birinci grup aşağıda görüldüğü gibi fiilden yapılmış ad görevinde kelimelerdir. *-amak (-emek)* biçiminde kalıplaşmış olan bu ekin Anadolu ağızlarındaki örnekleri şunlardır (*Derleme Sözlüğü*, TDK):

I. Grup: Kalıplaşmış olan *-amak (-emek)* ekiyle isimler yapılmış.

424 *aş-amak* "Gedik, geçit yeri" (-Ama, -Or.) 2. Çitlere konan basamaklı merdiven (-Mğ).

bas-amak "1.Dereden geçmek için suya konmuş taş (-Ank); 2. Tuluma peynir basmak için kullanılan sopa" (-Isp).

çal-amak "Ahmak, beceriksiz." (-Gr.).

duramah T. Banguoğlu'nun örnekleri arasında var. Kaynağı gösterilmemiştir.

duramah "Durma, duruş" (-Ba).

geç-emek T. Banguoğlu'nun örnekleri arasında var. Kaynağı belirtilmemiştir.

geçemek "1. Dar geçit, boğaz" (Brd., Ba., Sm., Or., Tr., Mğ. 2. Yol uğrağı' (Kü.).

geremek "Kapamak *kapyı gere*" (-Ant, -Mğ).

gezemek T. Banguoğlu'nun örnekleri arasında var. Kaynağı gösterilmemiştir.

gezemek "1. Avlu" (-Ama, -Dy) "2. Koridor" (-To, -Ml, -Sv) .

kaç-amak "Bir çeşit çoban yemeği (-İst).

otur-amak "'1.minder" (Af.. Dz.); '2. sırt' (Dz.). Ek örnekte görüldüğü gibi birden çok heceli fiile getirilmiştir.

sek-emek "Toprak üstündeki yükseklik, doğal set." (Nğ. -Ada, İç)

tutamak 1. Sebep (-Ba, -Es, -Sk, -Or, -Gr, -Hat, -Sv) 2. İpucu (-Ml, -Ba, -Çkr, -Nğ) 3. kilit (Taşköprü -Ks)

II. Grup: Kalıplaşmış olan *-amak* (*-emek*) ekiyle fiiller yapılmıştır.

Ekin bu görevdeki başka örneklerini *Derleme Sözlüğü*'nde ve *Tarama Sözlüğü*'nde bulmaktayız:

art-amak 'artıp kalmak' (Bornova İz.)

uzamak fiili "büyümek, yükselmek" anlamıyla burada söz konusu edilebilir. Muhtemelen bu fiil *ozmak* fiilinden *ozmak* > *ozamak*, *uzamak* biçiminde gelişmiştir. *Divanü Luğati't-Türk*'te *ozmak* bu anlamda yer almaktadır. *Uzamak* fiili, *Derleme Sözlüğü*'nde "gitmek" anlamında; *Tarama Sözlüğü*'nde ise "uzaklaşmak" anlamında geçmektedir.

Yitemek fiili "itekleme, dürtmek" anlamında *Derleme Sözlüğü*'nde tespit edilmiş." *Yitemek* (*yitmek* < *yitemek*) (Çr, -Ama, -Hat, -Sv, -Nğ, -Ada, -Kn).

üremek fiili "havlamak" anlamında *üremek* (*ürmek* < *üremek*). *Derleme Sözlüğü*'nde bulunmaktadır. (-Bo, -Çkr, -Mğ).

kaçamak fiili halk ağzındaki biçimiyle "çözümüne yanaşmamak" anlamında *gacamaya kaçmak* deyimini de yer alıyor. (-Kr.)

Göcemek "Ölmek" anlamında (-Rz).

Gücemek "Üzülmek" anlamında (-Sm.).

Burada bir noktayı belirtmek gerekir. Yazı dilinde geçen dönüşlü çatı eki almış *gücenmek* fiilini *güce-mek* fiil köküne bağlayabiliriz (*Tarama Sözlüğü*).

dilemek "Kesmek" anlamında (*dilmek* < *dilemek*) (-Brd).

Bir diğer kaynak ise *Türkçeden Osmanlıcaya Cep Kılavuzu*'dur. Burada yer alanlar ise yabancı kelimelere karşılıklar aranırken tespit edilmiş, yukarıda belirttiğimiz II. Gruba girer fiillerdir.

1935 yılında yayımlanmış olan *Türkçeden Osmanlıcaya Cep Kılavuzu* adlı eserde şu örnekleri buluyoruz:

art-a-mak 'baki kalmak' karşılığı.

at-a-mak 'tayin etmek' karşılığı.

düz-e-mek 'tertip etmek' karşılığı.

çel-e-mek 'selb etmek, nefyetmek' karşılığı.

ev-e-mek (< *ivemek*) 'acele etmek' karşılığı.

kas-a-mak 'mahkûm etmek' karşılığı.

on-a-mak 'tasvip etmek' karşılığı.

yor-a-mak ‘tabir etmek’ karşılığı.

güc-e-mek ‘gadretmek’ karşılığı. Söz konusu fiil halk ağzında da bulunmaktadır.

Bunlardan *atamak, onamak* günümüz yazı dilinde yer almıştır.

Ekin genel özellikleri

Önce ekin *-amak* biçimiyle sınırlı olmadığını *-emek* ekiyle de yapılmış örneklerinin bulunduğunu belirtelim.

Tahsin Banguoğlu’nun *Türkçenin Grameri* adlı eserinde “Fiilden Üreme İsimler” ana başlığı altında “Bunun da bir berkitme fiilinden bir ad fiilinin kaynaşmış eklerinden geldiği farzedilebilir (*tık-amak* > *tık-amak*).” diyerek bir açıklama getirmiştir.

T. Banguoğlu’nun verdiği *tıkamak* fiiline bir de Anadolu ağzlarında “silmek” anlamında *sillemek* (Tr.) fiilini ekleyebiliriz.

Bu bilgi ışığında ekin *-a (-e)* kısmını açıklamak gereği ortaya çıkmıştır. Banguoğlu’nun *-a (-e)* ekinin fiile “berkitme” kavramı kattığı biçimindeki açıklaması yerinde bir tespittir. Ancak tespit bu ekle yapılmış fiiller için geçerlidir.

426

Halk ağzından ve yazı dilinden alınan *aşamak, basamak, güdemek, oturamak, gezemek* gibi örneklere baktığımızda *-a (-e)* ekinin ad olan örneklerinde kelimeye “bir işe veya yere tahsis, özgü, özgüleme” anlamları da kattığı görülmektedir.

-amak (-emek) eki genel olarak tek heceli fiillere getirilmiştir. Aşağıda verilen ve iki heceden oluşan *oturamak* ismi istisnai bir örnektir. Ekin çatı ekleri üzerine getirildiğine dair başka örneğe rastlanmamıştır.

T. Banguoğlu, bu ekin mekân isimleri yaptığını belirtmiş. Ancak elde edilen örneklerde ekin böyle bir inceliği olduğu görülmemektedir.

Sonuç olarak yabancı terimlere Türkçe karşılıklar aramada *-amak (-emek)* başvurulmamış eklerden biridir. Özellikle birinci grupta topladığımız örneklerde olduğu gibi ek, “bir işe veya bir yere tahsis, özgü, özgüleme” kavramında terim türetmeye uygundur. Örnek olarak *kesemek* (*kesmek* < *kes-e-mek*) biçiminde Türkçe bir ad düşünelim, böyle bir terim herhangi bir yabancı ada karşılık olarak gösterilebilir. Elde edilen bir türetmeden *tutamaklı* “Tutumlu” (-Or) örneğinde olduğu gibi yeni türetmeler yapılabilir. Burada dikkat edilecek husus, fiil kökünün tek heceli olmasıdır.

Dil bilgisi yazarlarının bu tür ekler için “işlek ek değildir.” biçimindeki

ifadeleri, birkaç örnekle konuyu geçiştirmeleri, aynı örneği hemen herkesin tekrar etmesi çıkar bir yol değildir. Dil bilgisi yazarının görevi ekin işlevini, kelimeye kattığı kavramı tespit etmek ve bu ekten yapılmış örnekleri derlemek, tanıtmak, yeni türetmeler için ortam hazırlamak, canlı olmayan ekleri canlandırmaktır.

DİZİN

anlamlı sayamak is

artamak

aşamak is.

atamak

basamak is.

çalamak is.

çelemek

dilemek

duramah is.

düzetmek

evemek (< ivemek)

gacamaya kaçmak

geçemek is.

geremek

gezemek is.

göcemek

gücemek

güdemek is.

kaçamak is.

kasamak

koşamak

kuramak

on alttlı sayamak is.

onamak

oturamak is.

sayamak is.

sekemek

silkemek

tutamak is.

tıkamak

uzamak

üremek

yitemek

yoramak